

குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச் சிகிச்சை

விளையாட்டு என்பது மனிதர்களுக்கு ஒரு மிகவும் இயல்பான விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக குழந்தைகள் இதனை மிகவும் ரசிக்கிறார்கள். விளையாடும்போது அவர்கள் எந்தவிதமான அசௌகரியத்தையும் உணர்வதில்லை.

ஆகவே விளையாட்டை ஓர் இயற்கையான வழியாகப் பயன்படுத்தி ஒரு குழந்தையை தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தச் செய்யலாம். குழந்தைகளே பதில் தேட வைக்கலாம். அவ்வளவு என் குழந்தைகளை விளையாட விட்டாலே போதும்.

அதேவே அவர்களுக்கு நல்ல மாற்றமாக அமைந்து அவர்கள் பிரச்சனைகளைக் குறைக்கும்.

□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

விளையாட்டாச சிகிச்சை குழந்தைகளின் உணர்வுப்பர்வமான பிரச்சனைகளை கண்டறியவதைத் து அவகளை நல்ல முறையில் சமாளிக்க அவர்களுக்கு உதவுகிறது

பெரியவர்களுக்கு ஏதனும் உணர்ச்சிப் பிரச்சனை வந்தால் அவர்களால் அதை ஓரளவு சிறப்பாகக் கையாள இயலும். காரணம் அவர்களுக்கு தங்களக்கு ஏதோ பிரச்சனை என்று பெருமளவு புரிந்துவிடும்.

அந்த உணர்வுகளை அவர்கள் பிறரிடம் பகிர்ந்து கொள்ளவும் இயலும். அதன்மீலம் அவர்களது பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வு கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் குழந்தைகளுக்கு உணர்வுப் பிரச்சனைகள் வரும்போது அவர்களால் அதை புரிந்துகொள்ளவும் இயலாது, வளிப்படையாக சரால்லவும் இயலாது. ஆகவே அவர்களுக்கு விளையாட்டாச சிகிச்சை நல்ல பலன் அளிக்கிறது.

குறிப்பாக, மிகவும் இளைய வயதில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு இது ஒரு மிக நல்ல சிகிச்சை ஆகும். சில குழந்தைகளால் தங்கள் மனதில் உள்ளதை வார்த்தைகளால் வளிப்படுத்த முடியாமல் போகலாம், சிலர் வடிகப்படலாம், சிலர் தங்களுடைய பிரச்சனைகளை பிறரிடம் பகிர்ந்து கொள்வதில் அசௌகரியம் அடையலாம்.

அதுபோன்ற நேரங்களில் விளையாட்டைப் பயன்படுத்தி அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பது சாதியமாகிறது. இது குழந்தைகளுக்கு இயல்பாகவே வரும் ஒரு விஷயம் என்பதால், இது ஒரு நல்ல சிகிச்சை ஆகிறது.

விளையாட்டுச் சிகிச்சை என்பது ஒருவிதமான உளவியல் சிகிச்சை. இங்கே குழந்தைகள் தங்களிடையே உணர்வு மற்றும் மனநலப் பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும், அவற்றைக் கையாள்வதற்கும் விளையாட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் குழந்தைகள் தங்களிடையே உணர்வுகளை தாங்களே அலசுகிறார்கள், அதை சிகிச்சையாளர் அல்லது தங்கள் பற்றோரிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

"சிறுவர்களை விடும்படி பெரியவர்களாகிய நமக்கே கிட்ட நமது மனதில் உள்ளதை பச்சுவது சிரமமாக உள்ளது அல்லவா? இந்தப் பிரச்சனை சிறுவர்களுக்கு இன்னும் பல மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது" என்கிறார் லட்சி போவன். இவர் விளையாட்டுச் சிகிச்சைக் கான இந்தியா தேசிய கழகத்தின் செயல் இயக்குநர் ஆவார்,

"விளையாட்டு என்பது மனிதர்களுக்கு ஒரு மிகவும் இயல்பான விஷயமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக குழந்தைகள் இதனை மிகவும் ரசிக்கிறார்கள். விளையாடும் போது அவர்கள் எந்தவிதமான அசௌகரியத்தையும் உணர்வதில்லை. ஆகவே விளையாட்டை ஒரு இயற்கையான வழியாகப் பயன்படுத்தி ஒரு குழந்தையை தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தச் செய்யலாம். குழந்தைகளே பதில் தடே வகைகளாம். அவ்வளவு என்பது குழந்தைகளை விளையாட விட்டாலே போதும். அதாவது அவர்களுக்கு நல்ல மாற்றமாக அமர்த்து அவர்கள் பிரச்சனைகளைக் குறைக்கும்.

வாழ்க்கை நல்ல அனுபவமாக அமர்த்து விளையாட்டாகப் பார்க்கும் போது விளையாட்டின் மூலம் தங்களிடையே உணர்வுகளை அலசும் போது, குழந்தைகள் தங்களிடையே பிரச்சனைகளிலிருந்து பாதுகாப்பான தடையாக விலகி நிற்கப் பழகுகின்றன. அதன் மூலம் அவற்றை ஜீரணித்துக் கொள்கிறார்கள், பிறர் தங்கள் மீது தீர்ப்புச் சொல்கிறார்களே, தங்களையே மாறச் சொல்கிறார்களே, என்றெல்லாம் உணராமல் தங்கள் பிரச்சனைக்கு தீர்வு என்ன என்று அவர்களே சிந்திக்கிறார்கள்."

"விளையாட்டுச் சிகிச்சையைப் பொறுத்தவரை மூலக் கவனம் குழந்தைகளின் மனதில் தான் இருக்கும். அவர்களுக்கு எது சிறந்ததோ அதன் மீது தான் இருக்கும்" என்கிறார் அவர். இந்தச் சிகிச்சையை வழிநடத்துவது சிகிச்சை பெறுகிற குழந்தையே தான். இதனை கட்டிப்படுத்துவதற்கு முழுச் சூதந் திரமும் குழந்தைகளுக்குத் தரப்படுகிறது, அவர்களுக்கு எது மனததுயர் உண்டாகக்கூடுதல் என்பதை அவர்களே கண்டறிந்து, அவர்களே சரிசெய்து கொள்வார்கள், இந்தச் சிகிச்சை எந்த வகைத்தில் நடப்பெறும், எந்த ஊடகத்தில் நடப்பெறும், என்பதையெல்லாம் தீர்மானிக்கப்படுவது அவர்கள்தான். இது அவர்களுக்கு மிக நல்ல பலனைத் தருகிறது."

விளையாட்டுச் சிகிச்சை அளிக்கும் ஒருவர் குழந்தையிடம் நேரடியாக “உனக்கு என்ன பிரச்சனை” என்று கடைக்காமல், மறமுகமான அணுகுமுறையில் அவர்களுடைய தவேகைகளைப் புரிந்துகொள்கிறார். மற்ற உளவியல் மதிப்பீடுகளோடு விளையாட்டுச் சிகிச்சையையும் பயன்படுத்துதலாம். சில நேரங்களில் விளையாட்டுச் சிகிச்சை அளிப்பவர் அதன் மூலம் கலையையும் பயன்படுத்துதலாம். அதன் மூலம், குழந்தையின் உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டு வரலாம். மட்டுமன்று வயது மற்றும் அதற்குமேல் உள்ள குழந்தைகளுக்கு இந்த விளையாட்டுச் சிகிச்சையை பயன்படுத்துதலாம்.

0000000000000000 000000000000 0000 0000000000000000000000 ?

பெரும்பாலான மருத்துவமனைகள் வயது வந்தவர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிகிச்சை அளிப்பவர் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து இருப்பார். அவருக்கு எதிரே சிகிச்சை பெறுபவர் அமர்ந்து இருப்பார். அது கிட்டத்தட்ட ஒரு அலுவலகம் போல இருக்கும். சிகிச்சை அளிப்பவர்களே விகளைக்கடேபார். சிகிச்சை பெறுபவர் தன்னுடைய பிரச்சனைகளையும் தவேகையையும் தெரிவிக்கும்படி செய்வார். இதெல்லாம் குழந்தைகளுக்குச் சரிப்படாது. அவர்கள் இந்த அமைப்பைப் பார்த்தவாடனயே திகைத்துப் போய் விடுவார்கள். தங்களையே உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த விரும்பமாட்டார்கள். ஒருவளை அவர்களே விரும்பினாலும். அவர்களால் அவ்வாறு வெளிப்படுத்த இயலாமல் போகலாம். அதுபோன்ற சமூகநிலைகளில் விளையாட்டுச் சிகிச்சை பல வழிகளில் உதவுகிறது:

குழந்தைக்கு சௌகரியமான வெளியை உருவாக்குகிறது. இதில் ஒரு வண்ணமயமான அறை, அதிலே பல வகைப் பொம்மைகள், விளையாட்டுக்கு உதவும் சாதனங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒரு பொம்மை வீட்டு இருக்கிறது. அதில் பெற்றோர், தாத்தா, பாட்டி, குழந்தைகள், மிருகங்கள், மற்ற விதமான பொம்மைகள் வகைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கத்திலேயே படம் வரவைதற்கான, கைவினைப் பொருட்கள் செய்வதற்கான தாள்கள், பனைக்கள், வண்ணப்பென்சில்கள், பிற எழுதுபொருட்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன, இவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தி ஒரு குழந்தை தன்னையே வெளிப்படுத்திக்கொள்ள இயலும். அந்தக் குழந்தை விரும்பும் போல் எங்கு வளை மாணாலும் சிலெல்லாம், எங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பாரக்கலாம், தனக்கு ஆர்வமுள்ள எந்தச் செயல்பாட்டிலும் ஈடுபடலாம். இவ்வாறு குழந்தை தன்னுடைய விரும்பப்பிடுகலாம், செயல்படலாம் என்று அனுமதிப்பது இந்தச் சிகிச்சையின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கிறது.

அதாவது இந்தச் சிகிச்சை இப்படித்தான் நடப்பெறவேண்டும் என்று ஒரு சிகிச்சையாளர் ஏற்கனவே தீர்மானித்து வகைக்காமல் அந்தந்தக் குழந்தையின் ஆர்வத்திற்கு ஏற்ப

சிகிச்சை மாறுபடுகிறது.

0000000000000000 00000000000000 0000 0000 00000000000000 ?

விளையாட்டுச் சிகிச்சை என்பது ஒவ்வொருமூறையும் சூமார் 45 நிமிடங்களில் இருந்து ஒரு மணி நேரம் வரை தரப்படுகிறது.

இந்தச் சிகிச்சையின் போது கழந்தையை விளையாட்டு அறகைக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள், அதன் வயதுக்குப் பொருத்தமான சில பொம்மைகளைக் கொடுத்து இஷ்டம்போல் விளையாடச் சொல்வார்கள். இப்படி கழந்தை தான் விருப்பம் போல் விளையாடுவதால் அது தன்னையென்பாக வளிப்படுத்திக் கொள்கிறது.

அப்போதைய அவர்களைய உணர்வுநிலைக்கு ஏற்ற பொம்மைகளை அது திரைநாடகக் கட்டும், அல்லது தன்னையே சவால் களை வளிப்படுத்துகிற ஓவியம் எதையேனும் அது வரையக் கட்டும். உதாரணமாக ஒரு கழந்தைக்கு வீட்டில் ஏதாவது பிரசன்னை இருக்கிறது என்றால், அந்தக் கழந்தை ஒரு அழகான குட்டும்பத்தையே படமாக வரையக் கட்டும்; ஒழுகப் பிரசன்னைகளைக் கொண்ட கழந்தைகள் ஒரு துப்பாக்கியை எடுத்து ஒரு பொம்மையைச் சூடக் கட்டும் அல்லது அங்குள்ள மற்ற பொம்மைகளைப் பயன்படுத்தி ஏதாவது ஒரு வன்முறைச் செயலை வளிப்படுத்தக் கட்டும்.

இவ்வாறு கழந்தைகள் பொம்மைகளைக் கொண்டு எப்படி விளையாடுகிறது என்பதை சிகிச்சையாளர் கவனித்துப் பார்க்கிறார். தன்னையே பூரிதல்களைக் கொண்டு குறிப்புகளை எழுதி வகைகிறார். (சில சிகிச்சை மையங்களில் ஒரு பக்கம் மட்டும் காணக்கூடிய கண்ணாடிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தக் கண்ணாடிகளுக்குப் பின்னால் இருந்து சிகிச்சை அளிப்பவர் கழந்தையை கவனிப்பார். இதன்மூலம் அந்தக் கழந்தைக்கு தன்னையே சிகிச்சையாளர் கவனித்துக் கொண்டே இருக்கிறாரே என்கிற சங்கட உணர்வு இருந்தால், அதைப் போக்கிவிடலாம்,

கழந்தை தன்னையாரும் கவனிக்கவில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு இயல்பாக விளையாடும், சௌகரியமாக நடந்துகொள்ளும். அதே சமயம் சிகிச்சையாளர் அதைத் தொடர்ந்து கவனித்து அதற்கு என்ன பிரசன்னை என்று கண்டறிய முயல்வார்).

சில நரேங் களில் கழந்தைகக் கு ஏதாவது ஒரு குறிப்பகக் கொடும் து, அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சயல் பாட்டசை சய்யுமாறு சிகிச்சயாளர் கட்டுக்கொள் வார் . அந்த குறிப்புகளகை கழந்தை எப்படிப் பயன்படும் து விளயாடும் கிறது என பதை அவர் கவனிப்பார் . இந்த நிகழ் வின் நிறுவில் அல்லது ஒரு சில நிகழ் வுகள் நிறுவை பற்றி பிறகு, சிகிச்சயாளர் கழந்தையுடன் பசேலாம் , அல்லது அதன் குடும் பத்தினருடன் பசேலாம் . கழந்தை விளயாட்டின் மடிலம் வளிப்படும் து விவயங் களகை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம் .

சில நரேங் களில் கழந்தைகளின் துவைகளுக் கு ஏற்ப தனித்தனி விளயாட்டும் நிகழ் வுகளுக் குப் பதிலாக, ஒரு குழுவிளயாட்டும் நிகழ் வுக்கும் சிகிச்சயாளர் ஏற்பாடும் சய்யலாம் . அதாவது ஒரு கழந்தை தனியே விளயாட்டாமல் தன்னுடய வயதசை சரேந்த வறே சில கழந்தைகளுடன் சரேந்து விளயாட்டும் . அப்போது அது எப்படி விளயாடும் கிறது என பதை சிகிச்சகை அளிப்பவர் கவனிப்பார் .

ஒரு சிகிச்சகை நிகழ்ந்துகொண்டும் இருக்கும் போது அதகை இவ் விதமாகத் தான் வழிநடத்திச் சலெலவணேட்டும் என்று சிகிச்சயாளர் சில குறிப்பிட்ட நறிமுறகைகளைப் பின்பற்றுவார் . இவற்றின் மடிலம் கழந்தை எப்படி இருக்கிறது அப்படியே ஏற்றுக்கொள் வார் , கழந்தையின் பிரசனகைகளை கழந்தையாலயே தீ ர்க்கமுடியும் என்ற அதன் திறனை மதிப்பார் . கழந்தையே சிகிச்சகையை வழிநடத்தும் படி சய்வார் .

“விளயாட்டும் சிகிச்சகையின் போது கழந்தைக்கும் சிகிச்சகை அளிப்பவருக்கும் ஏற்படும் இந்த உறவானது நம்பிக்கயை ஏற்படும் துகிறது” என கிறார் போவன் . “இதன் மடிலம் கழந்தை பாதுகாப்பாக உணர கிறது, தனக்குள் இருக்கிற பிரசனயை ஆராய கிறது, வளிப்படும் துகிறது. இங்கே சிகிச்சகை அளிப்பவரின் வலை, கழந்தை இதனால் தான் இப்படி நடந்துகொள் கிறது என்று தீ ர்ப்பளிப்பதல்ல.

கழந்தையின் நடவடிக் ககைகளைப் பார்த்தும் ஒன்றுக் குப் பத்தாக ஊகித்துச் சலால் வதல்ல, அவர் கழந்தையின் விளயாட்டகை கவனித்து, அப்போது தனக்கு ஏற்படும் அனுபவத் ததைதான் பதிவூ சய்யவணேட்டும் . இங்கே கழந்தை சிகிச்சயாளரிடம் நம்பிக்கயாக, பாதுகாப்பாக உணரவணேட்டும் . தங் களால் தங் களுடயை பிரசனகைகளை ஆராயமுடியும் , மாற்றத் தகைக் கொண்டுவர இயலும் என்ற நம்பிக்கயை கழந்தையிடம் கொண்டுவரவணேட்டும் ; அதாவது கழந்தை எதனால் இப்படி நடந்துகொள் கிறது என்று சிகிச்சகை அளிப்பவர் ஊகிப்பதவிட, கழந்தை தன்னதை தானே தறேறிக் கொண்டும், தனது பிரசனகைகளை தனக்குத் தானே தீ ர்த்துக்கொள்ளும் என்ற நிலயை உருவாக் குவதுதான் அதிக அளவூ முக்கியம் .

ஆக விளையாட்டின் மீலம் தங்களது சிகிச்சையாளரின் உதவியுடன் குழந்தைகள் தங்களது குழந்தைகளை இரகசியமாக குழந்தைகளை உணர்வுகளை ஜீரணித்துக் கொள்கிறார்கள். தாங்கள் யார் என்பதையும் தங்களது சூற்றியுள்ள உலகம் எப்படிப்பட்டது என்பதையும் இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். “

000000000000 000000000000 0000000000000000000000 000000000000 000000000000 ?

விளையாட்டுச் சிகிச்சை அளிக்கிற ஒருவர் இதற்காக விசேஷப் பயிற்சி பெற்றிருப்பார், விளையாட்டுச் சிகிச்சையின் போது குழந்தை எப்படி நடந்துகொள்கிறது என்பதைக் கவனித்தல், பிரச்சனைகளைக் குழந்தையோடு சேர்ந்து ஆராய்தல், குழந்தைக்கு என்ன பிரச்சனை என்று கண்டறிந்து உணர்தல், குழந்தை தன்னுடைய பிரச்சனைகளைத் தானே குணமாக்கிக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை உருவாக்குதல் போன்றவற்றில் இவர் நிபுணராக இருப்பார். குழந்தைகள் இயல்பாகவே தங்களையே உணர்வுகளையும் சவால்களையும் விளையாட்டின் மீலம் வளிப்படுத்துகிறார்கள். சிகிச்சை அளிப்பவரால் அவற்றைக் கவனித்துப் புரிந்துகொள்ள இயலுகிறது.

உதாரணமாக ஏழு வயது பெண் குழந்தை ஒன்று பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உட்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்தக் குழந்தையால் தன்னுடைய உணர்வுகளைச் சொற்களால் வளிப்படுத்த இயலவில்லை. அந்தக் குழந்தையை சிகிச்சையாளர் விளையாட்டு அறக்கு அழைத்து வருகிறார் தான் இஷ்டம் போல் விளையாட்டுச் சொல்கிறார். அப்போது அந்தக் குழந்தை ஒரு பொம்மையைக் கையில் எடுக்கிறது அதன் உட்களை நீக்குகிறது. இதனைக் கண்ட சிகிச்சையாளர் குழந்தையுடன் பேசுகிறார். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அந்தக் குழந்தை என்னுடைய மாமா என்னிடம் இப்படி நடந்துகொண்டார் என்று சொல்கிறது. இந்த நிகழ்வு நடப்பெற்று பல காலம் ஆகியிருந்தும் அந்தக் குழந்தை இதுவரை அதுபற்றி பேசுவே இல்லை. இப்போதுதான் சொற்களால் அதை வளிப்படுத்துகிறது.

ஒர் ஐந்து வயதுப் பையன் விளையாட்டுச் சிகிச்சைக்கு வந்தான், அங்கே இருக்கிற பொம்மை வீட்டை வதைத்துக் கொண்டு விளையாட்டுத் தொடங்கினான். அவன் அங்கே இருந்த குழந்தை பொம்மையை எடுத்து மண்ணுக்குள் புதைத்து வதைத்தான். மீ திரும்ப பொம்மைகளை அதாவது தாய், தந்தை, மகன், தாத்தா, பாட்டி போன்ற பொம்மைகளை வீட்டுக்குள் ஒன்றாக வதைத்தான்.

இதனைக் கவனித்த சிகிச்சையாளர் அவனிடம் சினிமா ‘நீ ஏன் அந்தக் குழந்தை பொம்மையை ஒளித்து வதைத்தாய்?’ என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் ‘இது என்னுடைய தங்கை’ என்கிறான்.

'என்னுடைய தங்கை வந்த பிறகு என்னுடைய தாய் என்னை அடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார். எனமீது அன்பு செலுத்துவதில்லை.'

இப்போது இந்தச் செயல்பாடு, பச்சைவார்த்தையின் மலம், அந்தக் குழந்தைக்கு என்ன பிரச்சனை என்று சிகிச்சையாளருக்கு புரிகிறது, அது தன்னுடைய தங்கையின் மீது குழந்தைத் தன்மான பொறாமலை கொண்டிருக்கிறது என்று அவர் உணர்கிறார். அதை அந்தக் குழந்தையை உணரும்படி செய்கிறார்.

(இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சம்பவங்கள் யாரோ ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தவை அல்ல. பல்வேறு குழந்தைகளை கவனித்து, அவர்களுடைய அனுபவங்களின் அடிப்படையில் மனநல நிபுணர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் இவை.)

சில நேரங்களில் சிகிச்சை அளிப்பவர், குழந்தையின் பெற்றோர் மற்றும் குடும்பத்தினரிடம் பச்சைவார்த்தை, அவர்கள் தாங்கள் கவனித்த விஷயங்களைச் சொல்லலாம், அதன் மலம் குழந்தையின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி மலும் அறிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக குழந்தை எப்போது எல்லாம் இப்படி நடந்துகொள்கிறது? பொதுவாக எல்லா நேரங்களிலும் இப்படி நடந்துகொள்கிறதா அல்லது சில குறிப்பிட்ட சமூகநிலைகளில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அதிகமாகிறதா? இது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்பதன் மலம் சிகிச்சை அளிப்பவருக்கு குழந்தையின் பிரச்சனைகள் நான்கு புரியுத்தொடங்குகின்றன. அதன் மலம் குழந்தையின் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று அவரால் சந்திக்க இயலுகிறது.

செவ்வாய், 03 டிசம்பர் 2016 08:16

விளையாட்டுச் சிகிச்சை ஆனது குழந்தைகளிடையே காணப்படும் பலவிதமான பிரச்சனைகளுக்குப் பலன் தருகிறது. குறிப்பாக பின்வரும் பிரச்சனைகளில் இது நல்ல பலனைத் தருவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது :

உடல் சார்ந்த அல்லது உணர்வு சார்ந்த அதிர்ச்சியை சந்தித்துள்ள குழந்தைகள் .

உடல் சார்ந்த, உணர்வு சார்ந்த அல்லது பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளான குழந்தைகள் .

பிறர் சண்டை போடுவதைக் கவனித்துள்ள குழந்தைகள் , பிறரால் தாக்கப்பட்ட குழந்தைகள் .

ஆசிரியர் அல்லது மற்ற அதிகாரமுள்ள நபர்களால் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் .

ஆயுதத் தாக்குதல் அல்லது இயற்கைப் பேரழிவுகளைக் கண்ட குழந்தைகள் .

நடவடிக் கை அல்லது ஒழுக்கம் சார்ந்த பிரச்சனைகளைக் கொண்ட குழந்தைகள் .

குறிப்பிடத்தக்க வாழ்க்கை மாற்றங்களை அனுபவித்த குழந்தைகள் (உதாரணமாக பெற்றோர் மரணம் , பெற்றோர் விவாகரத்து அல்லது குடும்பத்திடமிருந்து பிரிக்கப்படுதல்)

தங்களையே வயதுக்கற்ற வளர்ச்சி இலக்குகளை எட்ட இயலாத குழந்தைகள் .

பதற்றம் அல்லது சோக உணர்வை அதிகம் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகள் .

தங்களையே சுற்றுச் சமூகத்தைப் பற்றித் துன்புறுத்துகொண்டு அதை சமாளிக்க இயலாமல் திணறும் குழந்தைகள் .

சில நேரங்களில் குழந்தைகளுக்கு வேறு விதமான சிகிச்சைகள் வழங்கப்பட்டு வருகிற நேரங்களில் கட்ட, அந்தச் சிகிச்சைகள் எப்படி பலன் தந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய விளையாட்டுச் சிகிச்சையைப் பயன்படுத்தலாம் . உதாரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சிகிச்சை தொடங்குவதற்கு முன்பும் நடப்பெற்ற பிறகும் , குழந்தையை விளையாட்டுச்

சிகிச்சைக்கு அழைத்து வரலாம் அங்கே சிகிச்சை அளிப்பவர் குழந்தையைக் கவனித்து அவர்களுடைய நடவடிக் கைகளில் என்னவிதமான மாற்றங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வார். அதன்மூலம் அந்தச் சிகிச்சை பலன் தந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிய தனது கருத்தைத் தெரிவிப்பார்.

“இங்கே நாம் அவசியம் புரிந்துகொள்ளவேண்டிய ஒரு விஷயம் மனநலப் பிரச்சனை கொண்ட எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் விளையாட்டுச் சிகிச்சை பலன் தராமல் போகலாம்” என்கிறார் டாக்டர் ஜான் விஜயசாகர், இவர் NIMHANS குழந்தைகள், வளர் இளம் பருவத்தினர் உளவியல் பிரிவில் உதவிப் பேராசிரியராக பணியாற்றுகிறார். “விளையாட்டுச் சிகிச்சை அளிப்பவர் குழந்தையின் தன்மையை மதிப்பிடுகிறார், அந்தக் குழந்தைக்கு விளையாட்டுச் சிகிச்சை பலன் தராமா என்று சிந்திக்கிறார், ஒருவேளை அவர்கள் மிகவும் ஆவசேத்துடன் நடந்துகொண்டால் அல்லது அதீத செயல்பாட்டை வளையாட்டுத்தினால், விளையாட்டுச் சிகிச்சையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு வேறுவிதமான சிகிச்சையை அளிக்கவேண்டியிருக்கலாம்.”

000000000000 00000000 000000 00000000000000000000 ?

விளையாட்டுச் சிகிச்சைகள் இதற்கென்று வடிவமைக்கப்பட்ட விளையாட்டு அறைகளில் நடத்தப்படுகின்றன. இங்கே குழந்தை சௌகரியமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் உணர்வுதர காண விசேஷ சமூக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்போதுதான் அவர்கள் தங்களின் வளையாட்டுத் தொடங்குவார்கள். இந்த விளையாட்டு அறையில் பல விதமான பொம்மைகளும் விளையாட்டுக் கருவிகளும் இருக்கும். வெவ்வேறு வயதினருக்குப் பொருத்தமான விளையாட்டுக் கருவிகள் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும். சில விளையாட்டு அறைகளில் ஒரு பக்கம் மட்டும் காணக்கூடிய கண்ணாடி பொருத்தப்பட்டிருக்கும், அதற்குப் பின்னால் இருந்து சிகிச்சை அளிப்பவர் குழந்தையைக் கவனிப்பார். இதன்மூலம் குழந்தை தன்னையே பற்றி கவனிக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு இன்றி விளையாட இயலும்.

000000000000 00000000 000000000000 000000 000000000000 ?

விளையாட்டுச் சிகிச்சை குழந்தைக்குச் சூதந்தர உணர்வுவைத் தருகிறது, அவர்களுடைய பிரச்சனையை தாங்களே புரிந்துகொள்ள வழி செய்கிறது. தங்களக்கு என்ன நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தங்கள் விருப்பம் போல் வளையாட்டுத் தவசதி செய்து தரப்படுவதால், விளையாட்டுச் சிகிச்சையை எடுத்துக்கொள்ளும் குழந்தை பல விதங்களில் பலன் பெறுகிறது:

அடிப்படையிலான அல்லது மீட்டர் இயக்கவியல் திறன்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்.

தீர்மானமெடுக்கும் திறன்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் திறன்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்.

சமீப கதி திறன்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்.

மிகை ஆற்றலை வெளிவிடுதல்.

தங்களிடையே உணர்வுகளையும் தங்களிடையே பிரச்சனைகளையும் புரிந்துகொள்ளுதல்.

தங்களை வெளிப்படுத்துதல் மட்டும் அதிக தன்னம்பிக்கை பெறுதல்.

தங்களிடையே கற்பனை அல்லது படையுத் திறனை மீட்டிப்படுத்துதல்.

00000000000000 000000000000 000000000000 000000000000 000000000000 000000 0000
0000000000 ?

பெரும்பாலான நேரங்களில் விளையாட்டுச் சிகிச்சையின் போது குழந்தையின் சிகிச்சை அளிப்பவரும் தான் அதில் பங்கேற்பார்கள்; சில நேரங்களில், அதாவது குழந்தை சிகிச்சையின் போது மற்ற குழந்தைகளும் அங்கே இருக்கலாம். விளையாட்டுச் சிகிச்சையைப் பெறும் குழந்தையின் பெற்றோருக்கு, வீட்டில் அவர்கள் குழந்தையுடன் எப்படி விளையாடவேண்டும் என்று கற்றுத்தரப்படும் அல்லது வீட்டில் பாடம் போன்ற செயல்பாடுகள் வழங்கப்படும். குழந்தையுடன் அவர்கள் எப்படையே பழகவேண்டும் என்பதற்கும் பயிற்சிகள் வழங்கப்படலாம்.

சில நரேங்களில் விளையாட்டுச் சிகிச்சை அளிப்பவர் ஒரு விசேஷ குழுவைச் சிகிச்சை அல்லது குடும்பச் சிகிச்சை ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம், பற்றோர் அதில் கலந்துகொள்ளவேண்டும் என சொல்லலாம். இதன்மீலம் அவர்கள் குழந்தையை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள இயலுகிறது. இதனைக் குடும்பச் சிகிச்சை என்பார்கள்.

ஒரு குழந்தைக்கு விளையாட்டுச் சிகிச்சை வழங்கவேண்டும் என்றால் அதற்கான சிகிச்சையாளரை எப்படித் தேர்ந்தெடுக்க?

விளையாட்டுச் சிகிச்சைக்கான விசேஷ பயிற்சி பெற்ற எந்த ஒரு நிபுணரும் (உளவியலாளர், மனநலவியல் நிபுணர், மனவியல் மருத்துவ அல்லது மனநலச் சமீகப் பணியாளர் போன்றோர்) இந்த விளையாட்டுச் சிகிச்சையை நடத்தலாம். இவர்கள் சில நரேங்களில் தாங்களே விளையாட்டுச் சிகிச்சையை நடத்துகிறார்கள் அல்லது சில நரேங்களில் மருத்துவமனைகள் அல்லது நிறுவனங்களோடு சேர்ந்து பணிபுரிகிறார்கள். தங்கள் குழந்தைக்கு விளையாட்டுச் சிகிச்சை வழங்க விரும்பும் பெற்றோர் இந்த விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்:

00000000 0000000000 00000000000000 0000000000 00 00000000 00000000
00000000000000000000000000 ? 0

00000000 000000000000 0000000000000000 000000000000 0000000000000000 ?

00000000000 000000 00000000000000000000 00000000000000000000 0000000000 00000000 00000000
00000000000000 000000 ?

விளையாட்டுச் சிகிச்சை என்பது சில வாரங்களுக்கு அல்லது சில மாதங்களுக்கு நடப்பெறப் போகின்ற நடவடிக்கை என்பதால், சிகிச்சை அளிக்கும் நிபுணரிடம் குழந்தை எப்படிப் பழகுகிறது, அது சௌகரியமாகப் பழகுகிறதா? பெற்றோருக்கு சிகிச்சை அளிப்பவரின் அணுகுமுறை பிடித்திருக்கிறதா என பதனைக் கவனிப்பது நல்லது. அதன் அடிப்படையில் நல்ல விளையாட்டுச் சிகிச்சையாளரைத் தேர்ந்தெடுத்து விளையாட்டுச் சிகிச்சை மீலம் பலன் பெறலாம்.

source: <https://udayanadu.wordpress.com/2012/12/15/a-strategy-for-sport/>